

RECKES III. VON ANDRÉ DUCHSCHER

Wiederaufführung auf dem Stadttheater in Luxemburg am 4. Januar 1931.

(*Rekes III. wurde von André'i Duchscher im Winter 1895 und handschriftlich niedergelegt. Im Jahre 1897 wurde Rekes III. erstmalig im Luxemburger Stadttheater mit ungeheurem Erfolg aufgeführt, wozu der unvergessliche Paul Clemen, in dessen bewährten Händen die Hauptrolle lag, wesentlich beitrug. Altmeister J. A. Müller schrieb die Musik dazu.*)

Versen, virgedrôen zo' E'er vum André'i Duchscher, bei Geléenheet vun der Opferong vum
Reckes III., am gro'ssen Theater zo' Letzeburech, de 4. Januar 1931.

I.

Verklènger kee mer, de'i hir Sprôch ge-u'echt
A Letzeburech he'ich we'i t'Welt gestallt,
De'i jidder Dâg a Stonn dernoh getru'echt,
Gesonnd a sche'in a li'ewech sie z'erhâlen!
Nie go'wen sie vun dem Gedank verwallt,
Hei unzesto'ßen, do net ze gefâlen —
Ma klor a käppesch hu se sech gedu'echt:
«Ge'h alles och zo' Schanen an zo' Gronnd,
«Ke'im t'Heemechsgutt, ons eeje Sprôch mol op den Honnd!»

II.

Well t'Heemechs-te'in, verhâlt, den Heemechsklank,
Si we'i Hîrschlâg, we'i eng heemlech Se'il
Vun onsem Vollek; fir ze stîrwe krank
A gi'el we'i t'Bli'eder, de'i am Hîrschtwannd fâlen,
Wann et sain ale Laut net me'ih behe'il! . . .
Jo, le'iwer naischt vum Bu'edem me'ih behâlen,
Onst Letzeburjescht awer, bis a Schank
A Mûrch! . . . An E'ren durfir, de'i bekannt
Sech hunn zur Heemechs-sprôch vun hirem klêngé Lannd!

III.

Deen Owend hei, le'if Bîrger, bréngt e Mann
Röm li'ewech vrunn ons A-en. Nongzeng Johr
Hi'e schleift den e'w'ge Schlôf am Grâf. A wann
Sai Geescht ons all de' Zait net konnt verlôßen,
So' trei an echt hi'e Letzeburjer wôr!
Seng Le'ift fir t'Lannd an t'Sprôch de'i kannt' keng Môßen,
An datt sain Nu'em vergi'eß ge'if, keng Gefohr. —
Sai Sproch, dee wôr: «Ge'h t'Welt a Stécker an zo' Gronn,
«Ir Heemechs-glâf a -sprôch verdîrft an onsem Monn!»

IV.

Hât t'Li'ewen hi'e vun Ufank hârt gepackt,
Hi'e graift me'ih fest dur, aß keen Trött gewach:
Wi'e Stôl an Eisen matt den Zângen zwackt,
Dee muß sech bugren, stri'ewen, wöllt hi'e schmiden!
Sai Beesel a sain Hu'emer, nie gebrach,
«Wât sech net be'igt,» se sôten, «gött geknackt.»
Sain ärd'ge Sönn hu'et nie keng Rascht geliden;
So' schâft hi'e «Wecker» we'i main Zauwerstâf,
Durch t'Feier wären all sang Leit fir hi'e gelâf!

V.

Hi'en hât vu Jonktem sech verde'ift, versenkt
An t'Echternacher Zong, de'i rauh a breet,
Nach keemols engem Fri'emen go'f geschenkt,
Ge'ing hi'en och soß eng Bîrjerkro'n verdéngéng —
De'i nur dem «Eechternoocher» richteck steet,
A soß am Lannd ka kee se firdech bréngen.
Den André'i Duchscher «eechdernoochesch» denkt,
Wur t'fârwech Li'ewen hi'en och hu'et verschlôden,
Seng Sti'edchen hu'et am Hirz hi'e ste'idech nohgedrô'en!

VI.

An hât hi'en t'Woch gerackert sech, geplöt,
T'Aan allenennen, an op t'Wu'el erpicht
Vu senge Leiden, hu'et hi'e vlaicht gesôt:
«Lo kömmt de Sonndeich, an da kannste ro'hen,
«T'Familjeli'ewen aß eng heelech Flucht. . . .»
Dann hu se hi'en, de Papp, dee löscht'gen, fro'hen,
Glaich Samschtes owends secher scho gefrôt:
«Gött mur un aisem Stéck geschafft, gedicht?
«A Vers a Reim eröm fir t'Lidder ausgesicht?»

VII.

Wi'e kennt dann «t'Blo'um net aus dem Rusendal»
Ganz u'echter t'Lannd? . . . «De Blöe Mondig» deet
T'Leit hârt sech brullen; sie an «t'Brandbre'if», all
E raich Talent fir Vollekskonscht enthâlen;
Am «Handweermann», am «Pinnell», Rechtlechkeet
Ge'int Schufterei, frumm Arbecht ge'int hu'elt Brâlen;
«De Reckes», «t'Villa Fina», Stolz a Fall!
«De Fenstermâtes», Eescht a Spâß so' fain;
«Den Dawe Jang», dee läschte Sonnewiderschain!

VIII.

Vir drai an drössech Johr, hei an der Stât,
Fir t'e'ischt go'f hi'en de Leide virgestallt,
«De Reckes». . . Ei, an honnert Frang gewât,
Se wössen t'Hâroll nach ma'm Pol, dem Clemen!
Kee Mönsch hât t'Lâche me'ih an der Gewallt,
Geröselt all we'i t'Ble'en vun den Beemen,
Matt Tre'inen gung mu'enck Schnäppelchen genât. —
De J. A. Muller, och ee vun t'Echternach,
Deen hât dem Stéck de'i flottste Musek u-geglach.

Pitche!!! . . . Pitche???. . . .

Wer ist Pitche???. . . Was ist Pitche???. . .